

andre Ord at slutte sig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Justitsministeren.

Red: Efter det udførlige Foredrag, som den sidste ærede Taler har holdt, kan jeg fatte mig i Korthed. Jeg skal ikke indlade mig paa den mere almindelige Betragtning, hvortil nærværende Lovforslag, ellers kunde give Anledning; jeg skal ganske lade det Spørgsmaal ligge, om der efter de nuværende Lidsforhold maatte være Anledning til gennemgaaende at forhøje Retsbetjentenes Lønninger. Jeg skal saameget mere lade dette Spørgsmaal ligge, som jeg personlig hører ind under Loven og altsaa ikke ligeoverfor dette Spørgsmaal vil kunne udtale mig med den Frihed, som jeg ellers kunde have Lyst og Leilighed til. Ikke heller skal jeg videre fordybe mig i det Spørgsmaal, som er fremdraget navnlig af den ærede sidste Taler, nemlig det, om der af Hensyn til den forestaaende almindelige Retsreform maatte være tilstrækkelig Anledning til ikke at røre ved den hele Klassifikation af de Embeder, hvorom der er Tale i nærværende Lovforslag. Den høitagtede Minister har i sit Lovforslag været af den Anskuelse og er gaaet ud derfra. Jeg kan altsaa ikke forsaavidt sige, at det ærede Flertal er fraveget et Standpunkt, som jeg ellers vilde være tilbøjelig til at holde paa. Jeg finder da ogsaa, at der kan være endel, der taler for, at man ikke gaar meget vidt i Forsøg paa en Omordning af hele den Stilling, Retsbetjentene nu indtage, naar man staar ligeoverfor saadan en almindelig Retsreform som den, der maa ventes at ville komme. Det, som jeg egentlig har begjært Ordet for, er for noget mere udførlig at udvilde et enkelt Punkt, der allerede er fremhævet af den sidste ærede Taler. Det forekommer mig nemlig, at det ærede Flertal gaar for vidt, naar det fastholder dette Princip ikke at ville røre ved de enkelte Lønningsklasser, i den Grad, at det afviser de Billighedskrav, som to af de Embeder, der nu findes i anden Lønningsklasse, have paa at komme i første Lønningsklasse. Det er nemlig Byfogedembederne i Aarhus og Odense. For at forebygge Misforstaaelse skal jeg bemærke, at jeg ikke er Byfoged i Odense. Det forekommer mig, at de Grunde, som det ærede Flertal anfører for ikke at ville gaa til at ophæve den Ubillighed, som eksisterer med Hensyn til disse to Embeder, paa ingen Maade ere fyldestgjørende. Det glædede mig isærligt at høre, at den ærede Ordsfører (Steenstrup) efter sine Udtalelser personlig var tilbøjelig til at finde det Forslag, der foreligger med Hensyn til disse to Embeder, begrundet; men han havde dog principielle Grunde for, at han ikke vilde slutte sig til Ministerens Forslag i saa Henseende. De Grunde, som have bestemt det ærede Uvalgs-Flertal, ere dog væsentlig kun, at det formentlig ikke kunde gaa an at foretage denne lille Forandring, da der paa mange andre Omraader kunde være Anledning til at reise det

Spørgsmaal, om ikke Embeder skulle nedlægges eller sammendrages, og om ikke enkelte Embeder, som der ikke var Tale om at røre ved, efter de nuværende Forhold være for høit gaaede. Det forekommer mig, at ingen af disse Grunde kunne være afgjørende, naar man staar ligeoverfor det enkelte Spørgsmaal, det Spørgsmaal, om de to Embeder, jeg nu taler om, i Virkeligheden efter de Forhold, som nu ere tilstede i de paagjældende Byer, ere tilstrækkelig lønede eller ikke. Thi det kan dog lidet nytte de Embedsmænd, der nu beskæftede Embederne, om der andre Steder findes Embeder, som ere højere lønede, end de burde være, eller om der andre Steder i Landet er Embeder, som ganske kunne undværes og sammendrages med andre. Naar man erindrer, hvorledes Forholdene have udviklet sig i de to Byer, jeg nævnte, siden Bestemmelsen blev tagen om den Lønningsklasse, de paagjældende Embeder nu indtage, saa haaber jeg ogsaa, at Flertallet i dette Thing vil finde, at disse Forandringer ere saa store og væsentlige, at det, som, dengang man skred til Ordningen af disse Forhold, maatte være passende som Lønning, ikke længer kan være det. Jeg skal i den Henseende for Odense By's Bestemmelse erindre om, at det nuværende Byfoged- og Byfyrerembede blev omordnet og sit Lønningsvillkaar bestemt ved Lov af 2den Februar 1866. Da blev Byfyrerembedet slaaet sammen med Byfogedembedet, og det blev fastsat, at Embedet skulde særes op i anden Lønningsklasse. Der er altsaa hengaaet et Lidsrum af henved 15 Aar, siden dette skete; jeg bemærker dette, thi i 1870 foretog man slet ingen Forandring ved Embedet. I 1865, altsaa umiddelbart før Embedets Omordning, havde Odense By et Indbyggerantal af 15,000, i 1880 er Indbyggerantallet steget til 22,500, der er altsaa slet en Tilvæxt af Befolkningen af 50 pCt. At denne betydelige Forøgelse af Indbyggerantallet selvfølgelig maa have en lignende Virkning med Hensyn til de enkelte Arbejder, som Byfogeden og Byfyreren have at varetage, ville de Herrer finde indlysende. Men jeg er i det heldige Tilfælde at kunne forelægge for dem med Tale, hvorledes Forholdene i saa Henseende stille sig; og jeg nærer dog det Haab, at det i alt Fald hos mange Medlemmer ikke vil indlade at gjøre et vist Indtryk af, at der billigt bør tages Hensyn til de store Forandringer, der ere foregaaede. Jeg vil tillade mig at erindre om, at i 1865 var Antallet af civile Retsfager, der paadømtes ved Odense Bything, 83; i forrige Aar var Antallet 253, det var altsaa en Tilvæxt i de civile Retsfager af ca. 200 pCt. De kriminelle Sagens og Politiretsfagernes Antal var i 1865 250; i 1879 var det steget til 639; det var en Tilvæxt af 155 pCt. Af Thinglæsningsdokumenter var der i 1865 ved Bythinget 713, i 1878 — jeg har ikke erholdt Opgivelser for 1879 — var Antallet steget